

mio. kr., man samlet giver til retshjælp, fri proces osv.

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Jeg ville jo have undret mig, hvis jeg var kommet ned af den her talerstol, uden at nogen uden for finanslovaftalen foreslog en dyrere løsning. Det havde jeg helt ventet. Dertil er standardsvaret også til fru Line Barfod: Hvis vi kan blive enige om, hvor pengene skal komme fra, vil jeg da meget gerne være med til at tale om det.

Den fg. formand (Elisabeth Arnold):

Tak til ordføreren. Næste ordfører er hr. John Dyrby.

John Dyrby (S):

Grundlaget for lovforslaget kan vi vel ikke være uenige i, nemlig at sikre reel og lige adgang til at få retshjælp og føre retssag uden skelen til økonomiske forhold.

Lovforslaget er baseret på en betænkning fra Retsplejerådet, en lille let sag på 620 sider. Det skal vel indrømmes, at der er en del juristeri på det her område. Det er vel sådan set også o.k., for intentionerne er jo rigtige og gode, og det har vel længe været tiltrængt med de opstramninger.

Med hensyn til sagsomkostningerne er der nu strammet op, for så vidt angår standardudgifterne, der anvendes ved tilkendelse af sagsomkostninger til dækning af advokatbistand. Det er en opstramning, vi hilser velkommen. Det kan jo ikke afvises, at lave standardsatser har efterladt en vindende part med en endog stor efterregning, og sådan en utilsigtet retsomkostning kan i sig selv forhindre adgangen til domstolene. Det er jo det, der er hele formålet med betænkningen og lovforslaget, at den ikke skal forhindres. Ligeledes er det af samme årsager naturligt, at tilkendte sagsomkostninger fremover forrentes, hvis de ikke betales til tiden.

En enkelt ting, som Retsplejerådet fremfører i sin betænkning, er et ønske om en mere standardiseret småsagsproces for sager under 50.000 kr. Det har vi efterlyst flere gange, og det er glædeligt, at der nu tages hul på det. Så kan vi jo håbe på, at der ikke går alt for lang tid, før vi ser et konkret lovforslag.

Med hensyn til retshjælp er den foreslåede opdeling i trin 1, 2 og 3 vel ikke væsentlig forskellig fra den eksisterende opdeling, men den

er lidt mere præcis og intuitivt vel også nemmere at forstå, og det er vel i sig selv en forbedring.

Det samme er tilfældet med samlingen af retshjælpsområdet i Civilstyrelsen. Det kan også bidrage til en bedre koordinering, og det er vel også i sig selv en gevinst.

Med hensyn til Retsplejerådets betænkning og forslag er der ikke i lovforslaget indeholdt en regulering af taksterne for advokatretshjælp. Rådets forslag om, at taksterne reguleres hvert år, er medtaget i lovforslaget, og det er sådan set udmærket ud fra almindelige betragtninger. Det er helt rimeligt, og det skulle måske have været gjort noget før, end tilfældet er.

Man kan diskutere, om niveauet for taksterne er rimeligt. Man må vel sige, at afgørende er det, at borgerne får den retshjælp, der er tilstrækkelig og relevant. Hensynet til økonomiske konsekvenser for staten må vel ikke veje tungere end hensynet til borgernes retssikkerhed og retsopfattelse. På den anden side skal advokaterne selvfølgelig heller ikke tjene unødigt.

Kl. 17.10

Vi kan lige nu støtte den formulering, der er i lovforslaget, men vi er opmærksomme på, at emnet tages op til behandling i udvalget, bl.a. gennem ministerens kommentar til henvendelsen fra Advokatsamfundet.

Med hensyn til det indeholdte om fri proces må man sige, at der her er tale om en tiltrængt præcisering og en nuancering af betingelserne for at få fri proces. Den nugældende regel om en rimelig grund, som vel undertiden er elastisk i metermål, suppleres af en mere detaljeret lovregulering, hvor en række konkrete sager, der kan give fri proces, nævnes eksplicit. Det er efter vores opfattelse en klar forbedring.

Lovforslaget er også en forbedring, når bl.a. sager om opsigelse og ophævelse af ansættelsesforhold, sager om opsigelse og ophævelse af boliglejemaal og sager om personskade nu uden videre anses for at have en indbygget rimelig grund til at føre til fri proces. Det er en betydelig forbedring.

Det er også klart, at i andre sager vil en vurdering af, om der kan bevilges fri proces, indeholde en vurdering af, om sagen kan vindes. Det er selvfølgelig ikke rimeligt, at man bruger for meget tid og ressourcer på at få sager, der åbenlyst ikke kan vindes, gennem systemet. På den anden side må det selvfølgelig ikke være den eneste vurdering af en sag, om den kan vindes eller ikke vindes, for det kan vel være svært at afgøre det på forhånd.